

Pavel Falátek

V letech 1969 – 1973 studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti. Od roku 1973 pracoval jako výtvarník propagace podniku Domácí potřeby Plzeň. Od roku 1991 byl soukromým podnikatelem a v roce 2004 zakládá Ateliér Falátek s. r. o. se zaměřením na orientační systémy a grafický design. Realizoval orientační značení například pro Západočeskou galerii v Plzni, Zpč. muzeum v Plzni, Úřady práce, Českou spořitelnu v Plzni.

Úpravil prostory pro shromáždění ČCE v Rokycanech, Teplé a Zlíně. Ve své volné tvorbě se zabývá kresbou, grafikou a výtvarnou fotografií.

Samostatné výstavy ve sborech Českobratrské církve evangelické:

1987 – 2018 – Rokycany, Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Plzeň, Praha, Domažlice, Chrást, Stříbro, Zlín.

Galerie (výběr): 1991 – Galerie Genesis, Praha

2003 a 2007 – Galerie Evropského domu, Plzeň

2018 – Galerie u Jižního, Plzeň

Kolektivní výstavy (výběr):

1988 – Luna, Plzeň

1990 – Klášter Plasy

1990 – Muzeu hlavního města Prahy (Znak a svědectví)

1993 – Galerie Maecenas, Plzeň (Cesty nás všech)

1997 – Galerie města Plzně (Jasná zpráva)

2010 – Františkánský klášter Cheb

DUETINA

Předně četbou DUETIN jsem byl potěšen, lépe řečeno nejen četbou, ale též prohlížením, protože slovo a obraz tu dvojdome patří k sobě. V tom navazuje sbírka na Žalmúzie, a pakliže bych si dovolil říci, že je i překonává, pak konkrétně v tom smyslu, že obraz redukováný místy až na znak vytváří nejbližší harmonii s básnickým slovem tam, kde je také ono z původní materie očištěno a dobroušeno v symbol. Přitom – a v tom spatřuji důslednost symbiózy obého – onen jazykově úsporný, koncentrovaný způsob vyprávění příběhů (a já většinu těch básní vnímám jako příběhy), který dává možnost domýšlet jejich košatější podobu, má svou obrazovou paralelu ve fotografiích, kde jednoduše vyjádřený znak dominuje, zároveň však nepopírá podklad, z něhož vzešel. A tato dialogická symbióza je ještě podtržena motivem dvojice a jejího vzájemného potýkání a střetávání, který tvoří námětovou osu sbírky.

Svým způsobem by se také v souvislosti s básněmi dalo mluvit o variacích téhož tématu, je proto dobré, že každá z nich je jiná ve smyslu náladových proměn. Čtenáři je tak nabídnut třeba překvapivý detail v toku zdánlivě věcného vyprávění („smutní / jak popraskaný asfalt / pod nimi“; /O PSÍM PUTOVÁNÍ, „špičky bot na bezvládných nohou / drhnou o schůdky vagónu“; VÝLETNÍ), téměř až prozaické napětí básně /U VIADUKTU/ nebo /STÍNOVÉ/ (kde z napětí vyrůstá zasahující metafora sebezpytu), jinde zas hravá možnost realistického nebo metaforického různocnění jediného verše („na slepé koleji“; /U VIADUKTU, /„ne tak to nejde“; VYZNÁVAJÍCÍ), či rozpětí od brilantní miniaturní životního příběhu (O ŠTĚKÁNÍ) po sevřený vjem jedině nálady (lehce nostalgická milenecká impresie /V PRÁZDNÉM BYTĚ).

Úryvek z dopisu Marcela Sladkowského Jiřímu Pejlovi 9. 10. 2018

Jiří Pejla

Narodil se v roce 1958 v Plzni. V době normalizace mu z politických důvodů nebylo umožněno studium na střední škole. Pracoval jako dělník. Střední školu si dodělal dálkově koncem 80. let v Brně. Od roku 1991 je zaměstnán jako konstruktér ve strojařské firmě. Žije ve Zlíně. Technické profesní zaměření vždy vyvažoval zájmem o hudbu, teologii a literaturu. Duchovním domovem mu byla od mládí Českobratrská církev evangelická.

1993 – členem poradního odboru pro hudbu a zpěv ČCE

2004 – členem pracovní skupiny připravující nový Evangelický zpěvník

2011 – ŽALMÚZIE – kniha písňových textů a básní

s výtvarnými fotografiemi Pavla Falátka

2014 – Zlínské sboropění – publikace pro pěvecké sbory – báseň a písňové texty

2014 – Zlínská literární tržnice – webové stránky zlínských autorů – básně

2015 – Terasa 1 – Zlínské literární tržnice – básně

2017 – člen redakční rady Terasy – Zlínské literární tržnice

2018 – Jubilate – publikace pro pěvecké sbory Jubilate – písňové texty

2019 – PLŽ 5/2019 – Plzeňský literární život – básně

ZAPOMEŇTE
na ty co prohráli

jejich tváře
nechte zmizet ze vzpomínek

jejich osudy
si nepřipomínejte

o jejich trápeních
nemluvte

jedině pak se vás
jejich smolný konec nepřichytí
a nikdo pak už o vás neřekne:

vždyť i ty jsi byl s ním

NEPATRNÝ
ve vesmíru

nepostřehnutelný
záblesk v čase

záchvěv touhy
závan vzdoru

komu že stojí za pozornost?

Jiří Pejla,
verše ze sbírky Žalmúzie